

ΚΥΘΗΡΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ—ΕΔΡΑ: ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής—Υπεύθυνος
Ι. Α. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Φ. ΚΑΒΟΣ)
Ποταμός Κυθήρων

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Κυθήρων: ΝΙΚ. Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ—Ποταμός
Αθηνών: Π. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Π. Φύλλης) Βερανζέρου 44—Τηλ. 51-132
Πειραιώς: Θ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ Ναυάρχου Μπήττου 20—Τηλ. 40-274

Διαχειριστής:
ΕΥΣΤΡ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ
Ποταμός Κυθήρων

«Η πάστρα είναι η μισή
άρχοντα». Η άλλη μισή είναι
η φιλοξενία. Φιλοξενία και πά-
στρα — πάστρα και φιλοξενία,
είναι οι μαγνήτες του Τουρισμού
είναι οι δύο απαραίτητες προϋ-
ποθέσεις ύπαρξής του.

Έτος Β' — Άριθ. φύλλου 12
28 Φεβρουαρίου 1955

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ο Πρόεδρος της έρανικής Έπιτροπής έργων αναδημιουργίας της νήσου μας Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Γαβριήλ Καλοκαιρινός, ο άνθρωπος με την «δυνατήν φυσιογνωμίαν» την πλήρη αυτοπεποίθηση και άποφασιστικότητα, με το διεισδυτικό, βαθύ, καθαρό και ευθύ βλέμμα ό με πάντα τα προσόντα προικισμένος δια ήγητορικὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν θεῶν, τὴν 13ην τρέχοντος εἰς πολυπληθὴ συγκέντρωσιν Κυθηρίων εἰς Ἀθήνας, ἀφοῦ ἔδωκε συνοπτικὸν ἀπολογισμὸν τῶν μέχρι τώρα γενομένων ἔργων καὶ ἐξόδων αὐτῶν, ἔκαμε καὶ θερμότητάν πρὸς τοὺς ἄπανταχοῦ τῆς γῆς Κυθηρίους, ἔκ κλ η σ ι ν, ὅπως με κά-
θε θυσίαν ἑκαστος σπεύσῃ καὶ ἐνίσχυσῃ τὰς προσπάθειας τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ λειτουργίαν ἀφ' ἑνὸς τῶν ὑπὸ κατασκευὴν ἔργων καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ κτήματος «ΣΥΝΤΡΙΒΑΝΙ».

... «Καὶ ἐκεῖνος ποὺ ἔδωκεν, εἶπε, θὰ ξαναδώσῃ καὶ ἐκεῖνος ποὺ δὲν ἔδωκε θὰ σπεύσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρὸς τὴν πα-
τρίδα καθήκον του με γεναιοδωρίαν. »

«Ἐάν ἐντεινόμεν, εἶπε, περισσότηρον τὰς προσπάθειάς μας καὶ ἐάν ὑποβληθῶμεν τώρα εἰς μίαν ἀκόμη θυσίαν, τότε θὰ ἔχωμεν κερδίσῃ τὸ πᾶν καὶ θὰ δημιουργήσωμεν τὴν πη-
γὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀδιακόπως θὰ ρέῃ, τὸ ζωογόνον ὕδωρ.»
Καὶ ἐσυνέχισεν: «Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀναγνωσθῇ κατὰ σχετι-
κὸν με τὴν ἔκκλησίν μου κατὰ τὸ ὅποιον θὰ φέρῃ ρίγος εἰς
δλους ἡμᾶς τοὺς Κυθηρίους. »

Καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Κυθηρικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν φίλοπρόεδρος κ. Ἰωάννης Φώτιος μετὰ τὴν θερμὴν καὶ πλή-
ρη πατριωτικὸν παλμὸν ἔκκλησιν τοῦ Πανοσιολογιώτατου κ. Καλοκαιρινοῦ ἀνέγνωσεν αὐτὸ τὸ «κάτι» ὡς ἀκολούθως:

Πρὸς
τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν
Ἐνταῦθα

Ὁ Σύνδεσμος Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν ποὺ μετὰ τὴν ἀγο-
ρὰ τοῦ νησιοῦ «Μακρυκύνθηρα» συμμετέχει πᾶς τὴν Κυθη-
ραϊκὴν Ζωὴν μ' ὅλο του τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἀγάπην γιὰ τὴν
πρόδοσιν τῶν Κυθηρῶν, συγκινούμενος ἀπ' τὸν ἐνεργούμενον
ἔργον ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου καὶ τῆς ἀσφάλισι τῶν ὁδῶν
κεντρικῆς ὁδοῦ Χώρας—Ποταμοῦ, ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ἔστω
καὶ ἀπὸ τῆς μικρῆς τὸν δυνατότητες, νὰ συνεισφέρῃ σὰν ΠΡΩ-
ΤΗ ΔΟΣΗ τὸ αὐτὸ τὸν ἔργον τὸ πρὸς τὸν ἑλπίων (1000)
νέων δραχμῶν.

Με τὴ συμβολικὴ αὐτὴ μικρὴν μὲν ἐνίσχυση θέλομεν νὰ
ὑπογραμμίσουμε καὶ ἄλλήν μιὰ φορὰ, τὴν γενικὴν γιὰ ὅλο τὸ
νησί ἀγάπην μας καὶ τὴν πίστην ποὺ μᾶς διαπνέει, πὼς ἡ
παρουσία μας στὰ «Μακρυκύνθηρα» θὰ εἶναι γιὰ μᾶς ἓνα σκα-
λοπάτι μόνον στὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ζωηροῦ πνευματικοῦ καὶ
τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τὴν Κύνθηρα καὶ τοὺς Κυθη-
ρίους, στὴν ἀπόλυτη ἐνότητα καὶ ὁλότητά των.

Με τὰ ἐγκαρδιώτερα αἰσθήματα
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Κ. Σταμπολῆς Πέτρος Μαρκάκης

Υ. Γ. Ἰσχύει καὶ διὰ τὴν συνεργαζομένην μαζί σας «ΚΥΘΗ-
ΡΑ ΤΗ ΔΟΣΗ» αὐτὸ τὸν ἔργον τὸ πρὸς τὸν ἑλπίων

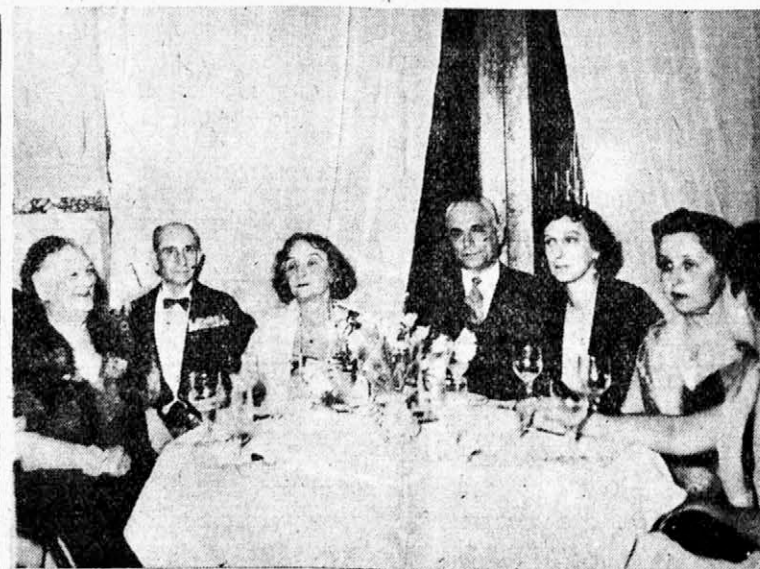
Ποῖος, ποῖος Κυθηρίος δὲν θὰ ριγῇ καὶ δὲν θὰ σπεύσῃ
νὰ καταβάλῃ τὸν ἐκ τοῦ ὑστερήματός του ὀβολὸν διὰ τὰ
«ἔργα», μιμούμενος τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Πνεύματος, τῶν
ὁποίων ἡ «πρώτη πράξις» τῆς μετὰ τὸν Κυθῆρον ἐπαφῆς
ἦτο ἡ ταχεῖα καὶ σαφὴς ἀντίληψις τῶν ζωτικῶν ζητημάτων
μας καὶ ἡ ταχίστη «συμβολικὰ» ὕλική συμπάραστασις καὶ
συμμετοχὴ εἰς τὴν θεραπείαν καὶ ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων
μας αὐτῶν;

Οἱ Κυθηριοὶ βέβαια γνωρίζουν κάλλιστα καὶ πάντοτε
πράττουν, ὅπως καὶ τώρα θὰ πράξουν, τὸ καθήκον των.
Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα, ἀφοῦ ἐπέσειρεν
ἀμέριστον τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὸ ἥδη ἐπιδειχθῆναι
«γενικὸν» ἐνδιαφέρον τοῦ διὰ τὴν Τουριστικὴν ἀξιοποίησιν
τῶν Κυθηρῶν μας, γεγονὸς ὕψιστης, διὰ τὴν πατρίδα μας
ιστορικῆς καὶ ζωτικῆς σημασίας, ἰδοὺ τώρα διὰ τῆς ὕλικῆς
προσφοράς των σπεύδει φιλοστόργως καὶ ἂν μὴ τί ἄλλο «πα-
ραδειγματίζει» διὰ τὴν ταχεῖαν ἐπίλυσιν καὶ τῶν «μερικῶν»
προβλημάτων μας, ἀποδεικνύον ὅτω διὰ πολλοστήν φορὰν
τὰ μεγαλουργὰ των προσόντα. Οἱ Κυθηριοὶ ἐκ βάθους καρ-
δίας θαυμάζουν καὶ εὐχαριστοῦν.

ΣΤΑΡΑΤΑ

ΓΚΙΒ - ΜΙ καὶ ΓΚΙΒ - ΜΙ ...

Αὐστραλο-Ἀμερικανικὸν γράμμα
...Μαὶ-ντῆρο κομπάρε...
Μοῦ γράφεις: Γκιβ-μί καὶ
γκιβ-μί, ἔνεκα πὺν νοσοκομεῖο
καὶ ἀσφάλισι τῶν ὁδῶν καὶ
καὶ ὅτι μαγνῆτες νάιν καὶ...
γκιβ-μί, γκιβ-μί...
Ἐξικισίμι κομπάρε ἀλλὰ
ἐγὼ σὰς-ε-βαρέθηκα πλέα...Μὰ
τὴ Μετριοδότησα λέω κομπάρ-
ε, καὶ μὲν αὐ-λοβ-γιον καὶ αὐ-
αμ ἀπαδᾷ, σὴν ἄκρη τοῦ κό-
σμου, φὸρ-γιὺν καὶ φὸρ τὸ Τσι-
ῶγο τρέμω, ὅμως ἐκεῖνο τὸ
γκιβ-μί καὶ γκιβ-μί σὰς βαβα-
λάκια ἐδῶ μὴ καίει. Γλέ-
πεις;... Νισάφι τὸ λοιπὸν πλέα...
...Καὶ δῶσε τὰ κίς μου καὶ
τὰς πολλὰ τῇ σὴ κομπάρε,
στὰ ζωντανὰ-ἄνε ποτέσις—καὶ
στὰ λέστεκα καί... Καὶ πάλι...
...Ὅσο σκεύονται μωρὸ κομπάρ-
ε καὶ ὅσο αἰριμέπερ-νὸ, θυ-
μῶμαι ἡθελα νὰ πῶ—τὰ πε-
τροζουλήματα καὶ τοὶ ἀγαθό-
νους μου διὰν ἡμῶντα εὐ-
τοῦ...ὅσο θυμῶμαι τὴν κακο-
μοιρίλα πὺν σὰς-ε-δέρνει πᾶν
σὲ κείνα τὰ ἀσπαλαθοκορυ-
λοκότρωνα... με δῖχως μίᾳ ἔστω
μπακιρένια δεκάρα γιὰ βιζι-
κάντι...
...Αἴντες ῥε κομπάρε, νὰ,
κομάτια νὰ γένῃ... σοῦ στέρον
καὶ κατὰ τῆς γιὰ τὰ «ἔργα»...
Μὰ ὅμως, ἀκον: Πλῖς, πλῖς
πᾶρα πολὺ. Θέλω νὰ κοπῇ τὸ
γκιβ-μί σὰς. Δὲν θέλω νὰ τὸ
ξανακούσω... Νὰ μοῦ γράφετε

Ἡ Α.Β.Υ. Πρὶν κηρύσσει τὸν Γεωργίου Μαρίας εἰς τὸν ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν
προστασίαν τῆς δοθέντα χορὴν τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν διὰ
τὴν ἀξιοποίησιν τῶν «Μακρυκύνθηρων».—Ἀριστερὰ τῆς διακρίνεται ὁ
Πρόεδρος τοῦ Σ.Ε.Α. κ. Σταμπολῆς, ὁ δραστηρίος κ. Α. Κουτσόχαρα καὶ ὁ
Κα Σολωμονίδου Δεζιά τῆς δ' ναύαρχος κ. Βανδάρης καὶ ὁ Κα Τριχοῦλη.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ «ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΩΝ»

Μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιρα
πλημμυρισμένην γλυκύτητι μέ-
θην ἀπὸ τὸ δλονύκτιον ταξίδι τῆς
φαντασίας στὸ νησί τῶν Λογο-
τεχνῶν, ἐδόθη τὴν 14 τρέχον-
τος ὁ προαγγελθεὶς «πρώτος»
διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν «Μα-
κρυκύνθηρων» χορὸς τοῦ Συνδέ-
σμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, ὑπὸ
τὴν ὕψηλὴν προστασίαν τῆς
Α.Β.Υ. Πρὶν κηρύσσει τὸν Γε-
ωργίου Μαρίας.

Ἡ Α.Β.Υ. προσηλῆθε μετὰ
τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀκριβῆς τὴν
10.30' ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν
αἱ αἰθούσαι τοῦ πολιτελεσθέντος
ξενοδοχείου «Ἀκροπόλ» ἦσαν
ἡδὴ κατάμεστοι κόσμου, ἐκ τῆς
ἀνωτάτης Ἀθηναϊκῆς Κοινω-
νίας.

Εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἔ-
λευσιν τῆς Ὑψηλότητος — ἡ
συμπαθὴς φυσιογνωμία καὶ ἀ-
πλότης τῆς ὁποίας κατέκτησαν
τοὺς πάντας — ἐδόθη τὸ σύνθη-
μα ἐνάρξεως τοῦ χοροῦ καὶ
πλήρῃ ζευγαριῶν κατέκλυσαν
τὴν εὐρύχωρον πίστα.

Κατὰ ἀπὸ τοὺς ἀμύπητους
κρυστάλλινους πολυελαίους καὶ
τὸ λευκότατο ἐκτυφλωτικὸν τῶν
φῶς, τὰ ἐξαίσια κοσμήματα τὰ
ποικιλμένα κεντημάτων φορέ-
ματα καὶ τὰ μάτια τῶν κυριῶν
καὶ δεσποινίδων ἀστράφταν σὰν
σὲ παραμυθί.

Ὁ «σοπὸς» τοῦ χοροῦ, ἡ
ἐπιθυμία τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ
νησιοῦ τῶν Λογοτεχνῶν, μαζὶ
μὲ τῆς φωτογραφίης του, τυπω-
μένες ἀπὸ τὸν καλλιτέχνη κ. Ε.
Σοφίω, ἐκυκλοφόρουν ἀπὸ τρα-
πέζης σὲ τραπέζης καὶ ἐκυρίαρχουν
καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀ-
ξέσμητης βραδυᾶς.

Ἐπειτα καὶ ὅταν ὁ ποιη-
τὴς κ. Ὁρέστης Λάσκος (μέ-
λος τοῦ Σ.Ε.Α.) παρουσιάσας τῆς
Κυθηρῆς δεσποινίδος μετὰ τὸ θρυ-
λικὸν σπαλέτα σὲ τσιγγωτικὸν
χορὸν (Μπουρδάρη, Ἀη Γιώργη
καὶ Παπαδό-παναγιώτανα)
ἀτέλειωτα ἐνθουσιώδη χειροκρο-
τήματα ἔδωσαν τὴν θέση των

μοναχῇ ξερά-ξερά καὶ σκέτα,
τοὶ ἀρρωστῆτες τοὶ λόρδες καὶ
τοὶ σκοντοπόδες σὰς. Με δῖχως
γκιβ-μί. Καὶ γὰρ... ἔγνοια σὰς...
ἄν-νόν σὰς... Σὰς παραξέρω
μάλιστα... Αὐτὰ γιὰ τὰ, νοσο-
κομεῖο καὶ δρόμο. Ὅσο γιὰ τὸ
«Συντριβάνι».

Ὅσο γιὰ τὸ «Συντριβάνι»
ὁ Τριφυλλῆς μάνι-μάνι
κάθε τι πρέπει νὰ κἀνῃ
καὶ στὰ πόδια σὰς νὰ πῆσῃ
μᾶς καὶ ὁ ἀνθρωπος μωρέσῃ
εἰς τὸ τέλος νὰ σὰς πῆσῃ
μὲ οὐα χό-ς τον νὰ τὸ χτίσῃ...
Ιτ-ις-ἄμπεσεν ἄλλη λύση...
Διὰ τὸ πᾶν
ΜΠΟΥΜΠΟΥΡΑΣ

εἰς τὸν θαυμασμὸν ὄλων τῶν πα-
ρευρισκομένων.

Ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πρὶν κηρύσσει
τὸς ἐνθουσιάζει ἀπὸ τοὺς Κυ-
θηραϊκοὺς καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς
Κρητικοὺς χοροὺς οἱ ὁποῖοι ἐχο-
ρεύθησαν ἀπὸ εὐστατεῖς Κρη-
τες τοῦ συγκροτήματος Μουλοῦ-
Κουσιᾶδης, ὥστε ἐκάλεσε καὶ
συνεχάρη διὰ χειραφίης ὅλα τὰ
σπαλετοφορεμένα κορίτσια μας
καὶ τὰ λυγρόκορμα Κρητικὸ-
πούλα.

Οἱ ὁραυτάτες «ἀτραξιὸν» με-
λέκτους καλλιτέχνες καὶ Λο-
γοτέχνες ποὺ χόρευαν τραγου-
δοῦσαν καὶ ἀπήγγελλον, συνέβα-
λαν σὴν μεγάλη ἐπιτυχίᾳ
τοῦ χοροῦ.

...Καὶ ὁ ποιητὴς Λάσκος
ἠκούσθη σὲ μιὰ στιγμὴ λέγων:
— Αὐτὸς παῖδι δὲν μοιάζει
χορὸς τοῦ Συνδέσμου. Εἶναι
μᾶλλον Κυθηραϊκός...

Καὶ πραγματικὰ οἱ πολυπλη-
θεῖς Κυθηριοὶ μετὰ τὴν κῆφην
προθυμία καὶ τὸ γλυκὸ τους χα-
μόγελο ἔδωσαν πολλὴν πάρα πο-
λὴν ἀπὸ τὴν χαρὰ τῆς βραδυᾶς.
Με τὴν παρουσίαν τους καὶ μετὰ
τὴν στάση τους ὑπεργάμισαν,
φωτεινότερα καὶ πολὺ χτυπητὰ
στὸ ἔμπειρον τῶν λογοτεχνῶν μά-
τι τὸ ὕψος τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς
εὐγενείας καὶ τοῦ ἐνδιαφέρον-
τός των διὰ τὴν πατρίδα των.

Ἀνάμεικτοι τὸν διεκρίναμεν: Τὸν
κ. Γρηγ. Κασμάτη, τ. ὑπουρ-
γὸν μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν
κ. Α. Μαρσέλο τ. ὑπουργόν,
τὸν κ. Γιαννάκη Κοντολέοντα
βουλευτὴν, τὸν κ. Εὐστράτιον
Γαλάνην μετὰ τῆς κυρίας του,
τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Κυθη-
ραϊκῶν Σωματείων, τοὺς κ. κ.
Χ. Κρίθαρην ἱατρόν, Ι. Πετρό-
χειλον καθηγητὴν, Ε. Μεγαλο-
κονόμου—ὁ ὁποῖος προσέφερεν
εἰς τὸν Σ.Ε.Α. ἓνα θαυμαστό
ἀμπαζοῦρ κομψοτέχνημα καλλι-
τεχνικῆς ἀξίας με φωτογραφίαν
τῶν «Μακρυκύνθηρων» ἐπὶ
τοῦ πατῆρος του ποὺ θὰ κοσμεῖ
τοῦ λοιποῦ τὰ γραφεῖα τοῦ Συν-
δέσμου—τὸν Π. Φύλλην, Κύ-
πριον Θ. Τζωρτζοπούλου καὶ Ν.
Γλυτσίν, μετὰ τῶν κυριῶν των
καὶ τοὺς κ. κ. Ι. Κασμάτην—
τὸν ἐνθουσιώδη καὶ ἀκατάβλη-
τον λαογράφον μας Α. Κουέ-
λην δικηγόρον, Γρηγόριον Α.
Κασμάτην δικηγόρον, Γ. Μου-
λὸν ἐμπορὸν, Σπύρον Ι. Κου-
μάνην Πολ. μηχανικὸν κ. α.

Οἱ Τσιγγωτοπούλες ποὺ μετὰ
τὰ σπαλέτα καὶ τοὺς χοροὺς των
ὑπῆρξαν καὶ τὸ «κλόν» τῆς βρα-
δυᾶς ἦσαν αἱ δεσποινίδες: Τι-
τσα Κασμάτη—ἡ κορυφαία τῶν
χορῶν μας,—Φιλὼ Νουτάρ, Μα-
ρία Μεγαλοκονόμου, Γκόλντυ
Στάθη, Ρίτα Καστριώτου, Νία
Παυλάκη, Ἀντωνία Κρυψοπού-
(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 3η σελίδα)

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ «ΠΕΡΙ ΤΑΜΕΙΩΝ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ», ΤΙ ΥΠΕΣΤΗΡΙΞΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΣΧΕΤΙΚΩΣ Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Κ. ΙΩΑΝ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

Ἐξ ἀνακοινώσεων τοῦ βου-
λευτοῦ κ. Ἰω. Κοντολέοντος
πληροφοροῦμεθα διτὴ ἐψηφίσθη
ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑ-
πουργοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων
κ. Καραμανλῆ καταρτισθεὶς νό-
μος «περὶ κατασκευῆς καὶ συν-
τηρήσεως ὁδῶν», διὰ τοῦ ὁποῖου
πιστεύεται ὅτι θὰ προαχθῇ καθ' ὅ-
λον τὸ Κράτος ἡ ὁδοποιΪα, διό-
τι δημιουργοῦνται νέοι σημα-
νικοὶ πόροι καὶ ὁργανοῦνται ἐπὶ
κλιυτέρων βάσεων ἡ λειτουργία
αὐτῶν.

Ἀλλὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 10 καὶ
11 τοῦ κατατεθέντος ἀρχικῶς
εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου κα-
τηργεῖτο ἡ διάταξις τοῦ ἰσχύον-
τος νόμου περὶ συμμετοχῆς εἰς
τὰ Συμβούλια τῶν Ταμείων ἐνὸς
ἀντιπροσώπου ἐξ ἐκάστης ἐπαρ-
χίας, ἡ ὁποία ἀπέδωκε τόσον
καλὰ ἀποτελέσματα, καθὼς καὶ ἡ
περὶ αὐτοτελοῦς διοικήσεως αὐ-
τοῦ διότι ἐφεξῆς θὰ ὑπῆγετο
καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν ὑπηρε-
σίαν τοῦ νομομαχανικοῦ.

Αἱ δύο αὗται μεταβολαί, καὶ
μάλιστα ἡ πρώτη, ἐκρίθησαν
ὑπὸ τοῦ κ. Κοντολέοντος καὶ
ἄλλων βουλευτῶν ὡς παραβλά-
πτουσαι τὰ συμφέροντα τῶν ἑ-
παρχιῶν, ἰδιαίτερος δὲ ἐκείνων
ποὺ ἀνήκουν εἰς τὸν νομὸν Ἀτ-
τικῆς λόγῳ τῶν ἀποστάσεων καὶ
τοῦ μεγέθους αὐτοῦ. Καὶ διὰ
τοῦτο ὁ κ. Κοντολεὼν με τοὺς
βουλευτὰς τῶν ἑπαρχιῶν Ἀτ-
τικῆς, Αἰγίνης, Ὑδρας καὶ
Τροιζηνίας ἀνέπτυξαν εἰς κατ' ἴ-
διαν συναντήσεις μετὰ τὸν κ. Κα-
ραμανλῆν τὰς ἀντιλήψεις των
καὶ ὁμιλήσαντες εἰς τὴν Βουλὴν
κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομο-
σχεδίου ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

Ὁ κ. Κοντολεὼν, ὡς προκύ-
πτει ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς συ-
νεδριάσεως τῆς 8ης Φεβρουα-
ρίου 1955 εἶπεν ἐν περιλήψει
τὰ ἑξῆς:

«...Κύριε Πρόεδρε, παρακαλῶ
καὶ ἐγὼ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν
Δημοσίων ἔργων, τὴν ἐξαίρε-
τον δόξαν τοῦ ὁποῖου παρακο-
λουθούμεν ὅλοι με τὴν ἰκανο-
ποίησιν, νὰ ἀποδεχθῇ τὰς τρο-
πολογίας τὰς ἀναπτυχθεῖσας
ἀπὸ τοὺς κύριους συναδέλφους
Τσουτσουραν καὶ Κιζάνην, διότι
ἀσφαλὲς διὰ τούτων θὰ ἐπιτευ-
χθῇ ἡ καλυτέρα λειτουργία τῶν
ἐπαρχιακῶν ταμείων. Ἐπιβάλ-
λεται τοῦτο διὰ τοὺς ἀνεφερ-
θέντας ὑπὸ τῶν κυριῶν συνα-
δέλφων λόγους καὶ διότι μετὰ
πνεῦμα ἀποκεντρώσεως ποὺ ἐπι-
κρατεῖ σήμερον καὶ περιλαμβά-
νεται εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Κυ-
βερνήσεως, θὰ ἦτο παράδοξον

καὶ ἀπαράδεκτον ἐὰν ἀφαιρέσω-
μεν ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας τὸ δικαί-
ωμα τῆς ἐκπροσωπήσεως των εἰς
τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα. Δικαίω-
μα κεκτημένον ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν
κατὰ τὰ ὁποῖα τὰ ταμεῖα μετὰ
τὸ σύστημα τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν
ἐπαρχιῶν, ἐλειτούργησαν παρα-
δειγματικῶς καὶ ἀπέδωκαν λαμ-
πρὰ ἀποτελέσματα. Οἱ ἀντι-
πρόσωποι μετὰ τὴν ἐπιμελείαν των
καὶ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν, ἦσαν
πάντοτε παρόντες καὶ οὐδέποτε
ἐλλειμνώθη ἑλπίεις ἀπαρτίας. Καὶ
οὐδεὶς ἄλλος εἶναι δυνατόν νὰ
γνωρίζῃ τὰ ζητήματα τῶν ἐπαρ-
χιῶν γενικῶς καὶ τοῦ δικαίου δι-
κτύου των ἰδιαίτερος, ὅσων οἱ
ἀντιπρόσωποι αὐτῶν.

Τὸ δεύτερον μέρος τῆς τροπο-
λογίας ἀφορᾷ τὴν ἀνεξαρτητο-
ποίησιν τοῦ Ταμεῖου ὈδοποιΪας
Ἀττικῆς. Ὁ Νομομαχανικός Ἀτ-
τικῆς εἶναι τόσον βεβαρυνμένος,
ὥστε δὲν εἶναι ἐπιτετραμένον
νὰ τοῦ ἀναθέσωμεν τὰ πρόσθε-
τα καθήκοντα τοῦ Ταμεῖου, ἐνῶ
ἡ ἐνίσχυσις εἰς προσωπικὸν θὰ
εἶναι δυσανάλογος. Γνωρίζομεν
ἐκ πείρας τὰς πολλὰς καὶ μεγά-
λας ἀπασχολήσεις τοῦ Νομομα-
χανικοῦ Ἀττικῆς καὶ φοβούμεθα
ὅτι παρ' ὅλην τὴν καλὴν θέλη-
σιν του δὲν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ
ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν πληθύναν
τῆς ἐργασίας ποὺ θὰ προστε-
θῇ. Καὶ αἱ ἐπαρχίαι μάλιστα,
αἱ μικραὶ καὶ ἀπομακρυσμέ-
ναι, τὰς ὁποίας τὰ ἐπαρχιακὰ
ταμεῖα μετὰ τὴν αὐτοτέλειάν των
ἐξυπηρετήσαν πλήρως θὰ ζημιω-
θοῦν σημαντικῶς. Τὸ Ταμεῖον
ὈδοποιΪας Νομοῦ Ἀττικῆς,
τοῦτο τοῦλάχιστον πρέπει νὰ
ἔχῃ κεχωρισμένην καὶ ἀνεξάρ-
τητον διοίκησιν...»

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων
ἔργων κ. Καραμανλῆς μετὰ τὴν
διακρίνουσαν αὐτὸν δευδερκίαν
καὶ ἀποφασιστικότητα ἀνελή-
φθη τὴν ὁρθότητα τῶν γενο-
μένων συστάσεων διὰ τὸν νομὸν
Ἀττικῆς καὶ ἀπεδέχθη κατ' ἑ-
ξῆς αἰρεσίαν διὰ τὸν νομὸν
τούτων τὰς τροπολογίας, διὰ τῶν
ὁποίων καθωορίζετο ὅτι ἐκαστὴ
ἐπαρχία θὰ ἔχῃ ἴδιον ἀντιπρό-
σωπον εἰς τὸ Ταμεῖον ὅς καὶ
μέχρι τοῦδε καὶ ὅτι χωριστὴ ὑ-
πηρεσία διὰ τὸ Ταμεῖον Ἀττι-
κῆς θὰ ἐδρεύῃ ἐφεξῆς εἰς τὸ
γραφεῖον τοῦ Νομομαχανικοῦ
Ἀττικῆς. Ἀπεδέχθη δηλ. ὡς
πρὸς τὰ ἀνωτέρω τὴν διατήρη-
σιν τοῦ ἰσχύοντος συστήματος,
τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν μέχρι σήμε-
ρον ἐφαρμογὴν του ἔδωκε τόσον
καλὰ ἀποτελέσματα.

Τ.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Τοῦ κ. Δ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνεχίσει ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μεγάλοι θαλασσοπόροι Ὀλλαν-
δοί, εὐρίσκοντο ἤδη ἐγκατεστημέ-
νοι εἰς τὰς Ὀλλανδικὰς Ἀνατολι-
κὰς Ἰνδίας, ὡς ἐλέγοντο τὰ νησιά
τῶν σημερινῶν Ἰνδονησίων.
Πρὸ τούτου, ἀπὸ ἐνὸς ἡδὴ αἰῶ-
νος, οἱ Ἰσπανοὶ καὶ οἱ Πορτογά-
λοι πρῶτοι, καὶ πολλοὶ κατόπιν οἱ
Ὀλλανδοί, ἀνευρίσκοντα θαλασσο-
πορῶντες καὶ ἐξερευνῶντες με-
τὰ ὅξυν μεταξὺ των ἀνταγωνισμῶν, εἰς
τὰς θαλάσσας αὐτάς. Εἰδικότερον,
τὰς πρὸς τὸ θέμα μας, οἱ Ὀλλαν-
δοί, ἐκδιώξαντες τοὺς Πορτογά-
λους εἶχαν ἤδη ἐγκαταστήσει τὴν
ἀποικιακὴν των ἔδραν μετὰ τὴν πε-
ρίφημον ἑταιρίαν τῶν Ὀλλανδι-
κῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, εἰς τὴν
Java καὶ Sumatra καὶ ἐκεῖθεν

Ο Μ Ο Ρ Φ Ι Α Κ Α Ι Π Ν Ε Υ Μ Α

ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Το κ. ΓΙΑΝ. ΜΙΧΑΛΕΤΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΠΛΑΤΑΝΟΚΑΡΠΟΙ
ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

Δ. Κασσιμάτης

Πολύ έντονη εμφανίζεται η δημιουργική ιδιοφυΐα του συγγραφέα. Το κείμενο, τη θεμελιώδη φυσιογνωμία της, θα ανακαλύψουμε όχι τόσο σ' ένα ολόκληρο πεζογράφημα ούτε σε μία σελίδα, αλλά σε μία μόνο φράση. Νά μία τέτοια φράση αντιπροσωπευτική: (πρόκειται για ένα Γερμανό στρατιώτη κάποιου φυλακίου σκοτωμένου τη νύχτα πάνω στον ύπνο): «Ο Μάουρ, τόσο πολυλογάς, που μιλούσε και στον ύπνο του ακόμα. Τώρα δε βγάνει ούτε τη λέξη «βοήθεια». Πρώτη φορά που κοιτά δίχως γυαλιά. Και τί παράξενα που κοιτά!»

Πόσες λογοτεχνικές αρετές δεν συνυπάρχουν μέσα στη φράση αυτή, απλά, απλά, ολόκληρη δέση!

Χαρακτηρισμός: εξωτερικός (φορούσε πάντα γυαλιά) εσωτερικός (πολυλογάς). Έντονος (μιλούσε και στον ύπνο του ακόμα).

Ειρωνεία: ξεκινά από ένα βαθμό εξωτερικό (φορούσε πάντα γυαλιά) γίνεται ειρωνική εσωτερική, ψυχολογική (πολυλογάς, μιλούσε και στον ύπνο του ακόμα) τέλος ανυψώνεται σε σαρκασμό (τώρα δε βγάνει ούτε τη λέξη «βοήθεια», «πρώτη φορά που κοιτά δίχως γυαλιά. Και τί παράξενα που κοιτά!» «παραμιλούσε και στον ύπνο του ακόμα» αλλά δεν πήρε είδηση τη χωσία).

Τραγικότητα, ύψατος βαθμός αδυναμίας και συντριβής: ένας σκοτωμένος πολέμου, μέσα στην ξενιτιά, με δόλο, μέσα στην νύχτα «δεν βγάνει ούτε τη λέξη «βοήθεια». Το σκοτωμένο βλέμμα που κοιτά παράξενα κι' ανέλπιδα.

Λυρισμός: τι λυρικότερο από τη σιωπή της απόλυτης καταστροφής και τι υποβλητικότερο από το παράξενο βλέμμα του θανάτου!

Αλλά υπήρχε και συμβολισμός στη φράση και μάλιστα βαθύς, μεταφυσικός. Ο Μάουρ «ο πολυλογάς, που μιλούσε και στον ύπνο του ακόμα» δεν είναι, σε συνάρτηση με τα άλλα στοιχεία που του παραθέτει η φράση, ένας στρατιώτης; Είναι ο «Ανθρώπος γενικά, που δηλαδή, δύναμη ουσιαστικότερα δεν είναι παρά φλυαρία, λόγια, λόγια, λόγια» είναι ο άνθρωπος που χάραξε πάνω στην ανθρώπινη δύναμη ο «Αμλετ» πόσο μάταιη και κούφια φλυαρία! μπροστά στα αληθινά προβλήματα της ζωής και του κόσμου, μπροστά στα ακαταγνώστα γύρω του στοιχεία δεν μπορεί ουσιαστικά τίποτε να αντιπαρατάξει ο άνθρωπος, μήτε τη λέξη «βοήθεια». Και ο Μάουρ «που πρώτη φορά κοιτά δίχως γυαλιά και τί παράξενα που κοιτά!» είναι πάλι ο άνθρωπος, που η ανευματική του μωπία είναι παντοτεινή και ανίατη και βλέπει πάντα τα πράγματα, παραμορφωμένα: μονάχα ο θάνατος του ανοίγει τα μάτια, γιατί εκείνος δείχνει όλη την ανθρώπινη μηδαιμότητα και τι παράξενα που κοιτά τότε ο νεκρός άνθρωπος! γιατί είναι τόσο απίστευτα απεριόριστη η μηδαιμότητά του και τόσο απίστευτα σκοτεινή η έβρυσος που τον καταπίνει.

Μία συσώρευση αντιθέσεων βρίσκεται επίσης στη φράση, που επάνω της φυσικά πλέκονται ο συμβολισμός, είναι η αντίθεση μεταξύ του ανθρώπου και του κόσμου που τον περιβάλλει, η αντίθεση μεταξύ του ανθρώπινου είναι και του ανθρώπινου βούλεσθαι.

Και η πρωτοτυπία είναι έκδηλη. Και όμως το άμάλγαμα του τόων λογοτεχνικών αρετών δεν προδίνει μήτε σκιά επιτήδευσης.

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΕ ΘΡΗΝΟ

«Ας θρηνησώμε φίλοι άντάρτα,
για τις νεκρές Ίουλιέττες, για τους νεκρούς Ρωμαίους,
που διαστήκαν ν' αγαπήσουν,
την παγερή ανατριχίλα των μνημάτων,
και ένωσαν τα χέρια σε μία δειλή προσευχή,
πάνω σε' άνοιξιμένα μαχαίρια.
Ο πόνος μας γι' αυτούς που θαμνωθήκαν να βλέπουν
τα ξεδιάντροπα καμώματα των άστεριών
μπροστά στο Μαγιάτικο φεγγάρι.
Γι' αυτούς, που φυλακίσαν την φωνή της αγάπης σ' ένα χρυσό βάζο,
και την πετάξαν στη θάλασσα του φόβου τους, με διασύννη.
Τό δάκρυ μας γαυτούν που λησμονήσανε
να φορέσουν το κόκκινο γαρύφαλλο στο πέτο,
και να τρέξουν στο πανηγύρι της άνοιξης.
Γι' αυτούς που πιστέψανε στα μελαγχολικά λόγια
του άποσπερου αέρα,
του ξεπλανευτή.
Ας θρηνησώμε φίλοι άντάρτα,
για τις νεκρές Ίουλιέττες, για τους νεκρούς Ρωμαίους,
που διαστήκαν να γνωρίσουν τ' αθέητο άγνωστο
πριν από το βέβαιο. Που πισμένον: χέρι-χέρι
άνεθηκαν στον ουρανό και μιά άφραν,
θλιμμένα να τους κοιτάμε...»

Δ. Β. ΚΟΥΛΕΝΤΙΑΝΟΣ

Λόγος πληθώρας ύλης ή αλληλογραφία μας αναβάλλεται.

Παρουσιάζεται άβαστο, φυσικό, απλό, σαν ρεαλισμός ακατέργαστος και άδιακόσμητος: σαν φωτογραφικός ρεαλισμός, που φαίνεται όμως σαν παρμένος τυχαία, με την πρώτη ματιά, χωρίς καμιά έκλογη αντικείμενο ή όπτική γωνία. Καθένας, νομίζεις, που θάβρε τον Μάουρ και περνώντας θα τον έβλεπε σκοτωμένο, αυτόματα θα συλλογιόταν τα ίδια λόγια απάραλλοχα.

Υπάρχει μέσα στο ρεαλισμό αυτό μία προτίμηση προς τα χαμηλότερα στρώματα, κάποιος νεοτοραλισμός («πολυλογάς», «πάντα με γυαλιά»), που παρουσιάζεται όμως και κείνη ολόκληρη ανεπιτήδευτη. Η κάπως νατουραλιστική διάθεση του ρεαλισμού σε αναπόφευκτη σχεδόν σύζευξη με ειρωνεία ή σάτυρα είναι από τις μονιμότερες καταβολές μέσα στο αισθητικό κίτταρο του νέου πεζογράφου.

Ο συνδυασμός τόσων αρετών χωρίς καμιά επιτήδευση έχει ως πραγματική συνέπεια και την επιγραμματικότητα. Με τη λογοτεχνική δράση του Κασσιμάτη βλέπουμε χωρίς πλεονασμούς γυμνά τον σκελετό των προσώπων και των φαινομένων.

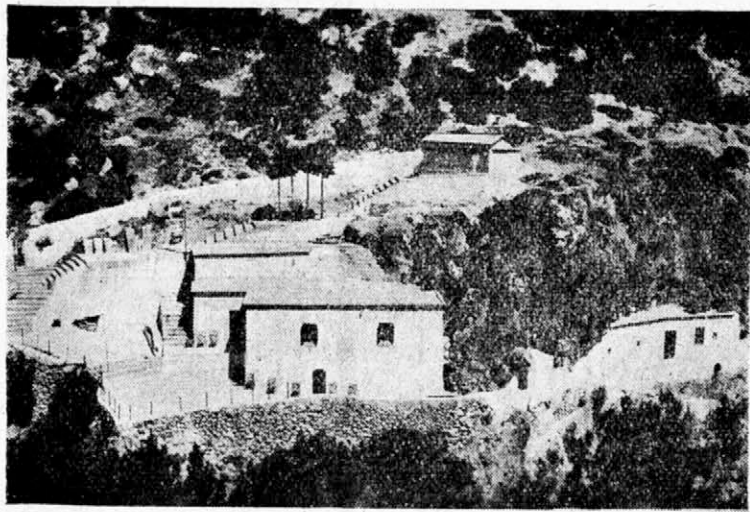
Αν αμφιβάλλει κανείς για την πρωτοτυπία της φράσης, ας κοιτάξει μερικές άλλες: εκείνη π. χ. που ακολουθεί άμέσως στο κείμενο: «Τα σπλάχνα του ξεκούλιασμένου ανθρώπου πολύ μοιάζουν με το ζώου». Η την άλλη που γράφει για τον Καβαφάκη, που «ήταν ο τελευταίος στην κοινωνία του χωριού του, αν αφαιρέσεις τον Μαλαλό πουταν παράλυτος» γράφει γι' αυτόν λοιπόν: «...γυάλιζε κάνα παπούτσι τις Κυριακές (οι δύο σχεδόν μοναδικοί πελάτες του ήταν άνθρωποι και φορούσαν από ένα ό καθένα)». Το τρίγωνο του, δεν θα δισταζα πολύ να πω, ότι έχει μία μεφιστοφελική αριστοτεχνικότητα.

Ας κοιτάσουμε ακόμη και την φράση που γράφει για το έργο του: «...το παραθέτει τις «βρωμοδουλιές» του παππού: «δεν φαντάστη ποτέ [ο παππούς], πως έγω που δεν είχα σκούφο, μήτε παπούτσια, μήτε καν βρακι, είχα συνεδίστη».

Οι πυκνές αυτές λογοτεχνικές δεξιότητες διαποτίζουν το έργο. Φυσικά δεν βρίσκονται από τώρα πάντοτε στην ίδια πυκνή δέση, μήτε σε κάθε φράση—δου θα ήταν δυνατό—μήτε σε κάθε διήγημα. Διακλαδίζονται πολλές φορές σε αραιότερες συστολίες, αλλά σπάνια σε άπομονωμένες ίνες και πάντοτε με ένταση: «Πώς έτρεμαν να φύγουν από την προστασία των «Αγίων» γράφει στο «γάμο του Καραγκιόζη», για τον γαμπρό και τους διακτές του, που διασθάνονταν, ότι έξω από την εκκλησία μετά τη σέψη θα τους γιουχαίζαν και θα τους πετροβολούσαν. «Ισού Χριστέ μας», γράφει άλλοι, «έσύ που πλύνες τα πόδια των μαθητών σου, πλύνε μας τα ματωμένα μας χέρια. Πλύνε τα και από τις πληγές και από τα εγκλήματα». Ο παππούς πουλάει στο φίλο του το βούτυρο με το λωμένο μέσα ποντικό: «Αν ήτανε κόκκορας θα πήδαγε τώρα δα στον υψηλότερο φράχτη και θα διαλαλούσε «κουκουρικου». Μα σαν ήταν άνθρωπος, έβγαλε ένα λεβέντικο γέλιο από τα βάρη της κοιλιάς του».

Πουθενά δεν περιγράφει, δεν εκθέτει. Κάθε σειρά, αν δεν είναι μεσοτή από όλα ή από πολλά από τα παραπάνω χαρίσματα, το λιγότερο χαρακτηρίζει, διεισδύει, ανατρέπει, συλλαμβάνει άμέσως σε κάθε πράγμα ή πρόσωπο που πυρηνά της έντοπωσης, που θέλει να δώσει ο διηγηματογράφος.

('Ακολουθεί)

Τό γραφικόν ιερών προσκύνημα Παναγίας της Όρφανής πλησίον του Μυλοποτάμου πρὸς τὸ ποῖον ἤρχισεν ἀμειβτὴ ὁδὸς ἣν θέλει ἀποπρατώσει ἡ εὐσεβὴς τῶν ἀπανταχὴ Κυθηρίων

ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑΙΚΑ ΕΥΘΥΜΑ

ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ

Ἀπόψε ὁ Χρόνος πιδ γοργὰ τοὺς δείχτες του ἄς κινήσει

γὰ νὰ μᾶς φέρῃ στὸ μικρὸ ἐκεῖνο ἐρημονήσι

κι' ἄς πᾶμε ἐμῆς μὲ τὰ γοργὰ φτερά τῆς φαντασίας

στὴν Πολιτεία τῆς Εὐαίσθησας

Γιὰ «Μάριχο πρὸς τὰ Κύθηρα» δὲν πᾶμε τοῦ Βατῶ

μὰ γιὰ τὰ Μακρυκύθηρα, ποὺναι κι' αὐτὸ βατό:

πενήντα μέτρα ἀπόστασι σπουδαία δὲν εἶν ἐμπόδια

κι' ἀπὸς εἶναι τὰ νερά ρηχά, πηγαίνεις μὲ τὰ πόδια.

Τί ἔργα ἐκτελεστήκανε σὲ μιά δεκαετία!

Ἀπ' ἀκρὴ σᾶκρη ἐκτίσθηκε τὸ δνείρου ἡ πολιτεία!

Μεσ' τὸ γαλάζιο οὐρανὸ καὶ θάλασσαν τὸ φόντο,

θαρρεῖς καινούργιο ἕνα νηῖ λευκὸ δῆγκε ἀπ' τὸν πόντο!

Ἐκεῖ δὲν τρέμουν τοὺς ληστὰς ὁ λόγιος κι' ἡ λογία

γιατὶ εἶχαν πλήρη ἀπαλλαγὴ ἀπ' τὴν φορολογία...

Δὲν βρίσκονται χρηματιστὰς ποὺ παίζουν μὲ τὴ λίρα τους

ἀλλὰ μονάχα ποιητὰ χορδίζουν τὴ λύρα τους.

Ἐκεῖ δὲν ἔχει πρόστιμο ἀπὸ τοὺς ἀστυνόμους

δταν ξεχνᾶς καὶ δὲν περνᾶς ἀπ' τὰ καρφὰ στοὺς δρόμους...

Κι' ἐν ἄρθρῳ ἔχουν οἱ λόγοι γὰ ὅλη νομοθεσία:

«Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς νὰ γράψῃς ἀνοήσια».

Ζοῦν ἀπὸ μίστη μακρὰ κι' ἀπὸ δολοπλοκίες

χωρὶς νὰ τοὺς χωρίζουν οἱ ῥήλεις κι' οἱ κακίες...

Ὅλοι περνοῦνε ξένοιαστα, εἰρηνικά καὶ ἡρόφα

μεσ' σὲ σπιτάκια δλόασπρα, χτισμένα ὁμοίμορφα.

Βεράντα πρὸς τὴ θάλασσα, κανεῖς γιὰ νὰ ρεμβάζῃ...

Κι' ἀνθόκηπος, ποὺ μ' εὐωδίες ἰδέες κατεβάζῃ...

Καὶ τὴν μικρογραφία αὐτὴ παρᾶδισου ἐπιγείου,

τὴν λέει «τεμπὲλ χαναάν» ἡ ΕΣΤΙΑ - τοῦ λόγιου.

Ἐκεῖ δὲν ἔχουν φωτισμοὺς οἱ δρόμοι μὲ ἀψίδες:

Μόνο στὸν κάμπο δλόγυρα φωτοῦν πυγολαμπίδες.

Καὶ ποὺ καὶ ποὺ ἡ πανσέληνος μὲ τᾶσημένο χρώμα

τῆς Ἀφροδίτης στὸ γυαλὸ δείχνει γυμνὸ τὸ σῶμα.

Νὰ κάτι ποὺ βλοῖ χαίρονται καὶ σ' ὅλους ποὺ ἀνήκει.

μὰ αἰθουσα διαλέξουν μὲ μιά διλοπλοκίη.

Καὶ τὴν «παγὰ λαέουσα» στὸ αἶμα τους ὅσοι ἔχουν,

μποροῦν νὰ πονοκεραλῶν ἐκείνους ποὺ ἀντέχουν.

Δὲν ἔχει δικαστήριον, δὲν ἔχει φυλακὴ

καὶ δίκας φιλολογικῆς εἶν' ἀγνωστες ἐκεῖ...

Κι' ὅποιος ἐπιχειρεῖ μ' αὐτὲς νὰ διαφημισθῇ,

ἀπὸ τὰ Μακρυκύθηρα εὐθὺς θὰ ἐκτοπισθῇ.

Ἐκεῖ δὲν ἔχουν ἐκλογὲς δημάρχου πρῶτα-πρῶτα

(ψηφίστε Νικολόπουλον, Κιτσίκην ἢ Κασώτα)...

Ἐπίσης καὶ σὰ κόμματα βάζουν τελεία καὶ παῦλα:

Κι' ὅσοι πολιτικολογοῦν... φεύγουν μὲ δίκως ναῖλα.

Γιὰ νὰ τονώσῃ πιδ πολὺ τὴν πρόζα ἡ ποίησί του,

καθένας τὸ χαρέλι του ἔχει μὲ τὸ κρασί του...

Καὶ τὴν Ἀκαδημία ἐκεῖ, οἱ μαῖτρο σὰ ξεροσφύρια

ἐκλέγουν μέλη ἰσόδια τὰ πιδ γερά ποτήρια.

Γύρω εἶναι πάρα δλάνθιστα ὅπου λαλοῦν τᾶθόνια...

Καὶ δίκως ἔγνοιες καὶ καὶμοὺς κυλοῦν ὠρατὰ τὰ χρόνια...

Μονάχα σὰν δὲν ἔχουνε πιδ σεβαρὴ δουλειά,

οἱ λόγοι φιλολογικῆ κάνουν κουτσομπολιά.

Σὲ περιβάλλον μαγικὸ, εὐέρο καὶ εὐήλιο,

πότε ἀπαγγέλλουν Θεόκριτον καὶ πότε τὸν Βιργίλιο...

Καὶ νοσταλγῶν ἐνὸς Χρυστοῦ Αἰῶνος ποὺ ἐξάθη,

προσμένουν νάβῃ ὁ ἔφηρος μὲς ἀπ' τὰ πόντια δάθη.

Τροχάια δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ. Τί ἐποχὴ χρυσή,

Κ υ κ ο φ ο ρ ι ας πρόβλημα δὲν ἔχει τὸ νησί,

ὅπου μὲ οὐ ν' ἀνάμεσα σὲ λόγιους φιλοσόφους,

Κ υ κ λ ο φ ο ρ ο ὦ ν ἀραιὰ καὶ ποὺ διδία σὲ πρόζα ἢ στίχους.

Πάνω σὲ λόφο δλόπευκο, πρὸς τὴν ἀνατολή,

τὸ παρεκκλήσι κάτασπρο κι' αὐτὸ μᾶς προσκαλεῖ...

Ἐκεῖ μὲς τὴν κατάνυξι τὰ πάθη ποὺ ἀπαλύνει,

ξεχνοῦν ὅλοι τὶς ἐρίδες καὶ βρίσκουν τὴ γαλήνη.

Τὸ ταξιδάκι τέλειωσε... Κ' ἦτανε τόσο γρήγορο.

Πεζότητα ἐπινίξε μὲ μᾶς τὸνετρο τὸ παρήγορο...

Καὶ τώρα πάλι τὸ πανὶ στὸ ἄριμπορο φουσκώνει

γιὰ νὰ μᾶς φέρῃ στὸν καπνὸ, στὸ θόρυβο, στὴ σκόνῃ...

Μὰ ὁ Σύνδεσμος, μὲ τὴ θερμὴ δύναμη τῆς ψυχῆς του,

ἐτάξε τὸ νησί αὐτὸ σκοπὸ τῆς ὑπαρξῆς του...

Καὶ θάνατελὴ σύντομα ἡ εὐλογημένη μέρα

ποὺ τὸνετρο σᾶρα κι' ὅσα θὰ πᾶρη πέρα ὡς πέρα

Πῶλ Μενεστρέλ

Ἀκροπόλ 14-2-55

ΣΗΜ.—Ἡ παραπάνω σάτυρα διαβάστηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο εὐθυμογράφο τῆς βραδυᾶ τοῦ χοροῦ στὸ «Ἀκροπόλ».

Τὰ δύο καλύτερα διθλία τῆς χρονιάς

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Συνεργάζονται οἱ καλύτεροι Ἕλληνες Λογοτέχνες

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἄ μοναδικὸς ὕμνος τῆς ἀθάνατης Ἑλληνικῆς Ἀντίστασης

Ἐκδόσεις Μαυρίδη—Θεμιστοκλέους 11—Τηλ. 32-847

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΚΟ:ΜΑΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Στὸ Κοινοτικὸ Μέγρο Ποτα-

μοῦ, στὴν αἰθουσα συνεδριάσεων

τοῦ Κοινοτικῶ Συμβουλίου ὑ-

πάρχουν ἀνηρτημένες στὸν τοί-

χο ἀρκετὲς φωτογραφεῖς εὐερ-

γετῶν τοῦ Ποταμοῦ, τοῦ Ἐ-

λευθερίου Βενιζέλου, τοῦ Ἐπι-

σκόπου Καβαθά, τοῦ ἠληβέρη,

τοῦ Πατριάρχου, τοῦ ραπεζίτου

Ἡλιάσκου, τοῦ Θεοδῶρου Κα-

λογρίδη, τοῦ Γεωργίου Κορω-

ναίου (Ψωμά), τοῦ Παναγιώτου

Κορωναίου (Πουλακίῳ), τοῦ Νι-

χαῖλ Μεγάλοιοκονόμου, τοῦ Μι-

κολ. Τριφύλλη, τοῦ Σειτεκόλου

καὶ ἄλλων. Ἀνάμεσα σ' αὐτές,

εἶναι καὶ μία διάτρητη ἀπὸ

σφαίρες θάλου. Εἶναι ἡ φωτο-

γραφία τοῦ Κοσμᾶ Γαναρέτου

ἐκ Ποταμοῦ ὁ ὁποῖος το ἐπὶ 32

ἔτη βουλευτὴς Κυθήρων καὶ εἰς

τὴν Ἰόνιον καὶ κατόπιν εἰς τὴν

Ἑλληνικὴν Βουλὴν ἐπὶ τὴν

ἔως τῆς Ἑπτανήσου μὲ τὴν

Ἑλλάδα. Στὸν καθεῖνα ποὺ

μπαίνει μέσα στὴν αἰθουσα κά-

νουν ἐντύπωση οἱ ῥήψεις ποὺ

ἔχει ἡ φωτογραφία ἡ μᾶλλον ἡ

ελαιογραφία διότι περὶ ελαιο-

γραφίας πρόκειται. Ἰδοὺ τὸ ἱ-

στορικόν. Ὄταν τὸ 1943 διοι-

κοῦσαν τὸν ποταμὸ τὴ Ἰταλικὰ

στρατεύματα κατοχή, τὸ Διοι-

κητήριον ἦτο στὴν αἰθουσαν

αὐτὴν τῆς Κοινοτικῆς. Ἰταλὸς

Διοικητὴς ἦτο τότε ὁ ντε Τζωρ-

ζιου. Καθόταν λοιπὸν στὸ γρα-

φεῖο του καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐσκόπευε

καὶ πυροβολοῦσε μὲ περιστροφὴν

τὸ πρόσωπον τῆς ἐν λόγῳ ελαιο-

γραφίας. Εἰς τὸ νεκροταφεῖον

Ποταμοῦ ὑπάρχει ὄρατο μαρ-

μαρίον μνημεῖον τοῦ βουλευτοῦ

Παναρέτου τὸ ὁποῖον ἐπ' αὐτῷ

στὸ Σταυρὸ ἔχει ἕνα στέφανον

ἐκ δάφνης καὶ εἰς τὸ κέντρον

μίαν μέλισσα, ἀπὸ κάτω δὲ γρά-

φει: «*Ἦδὲ ἡ πλάξ ἀνδρ' ἀγαθὸν*

ψυχὴν τε καὶ νοὸν μέγα ἔχον-

τα Κοσμᾶν Πανάρετον καλῶ-

πει τὸν ὑπερ' ἐλευθερίας τῆς

Ἑπτανήσου λόγῳ τε καὶ ἔργῳ

παρὰ τὴ κραταίῃ Βρεταννίᾳ

φιλοτίμως ἀγωνισάμενον.» Ἐ-

πάνω δὲ στὴν πλάκα τοῦ μνη-

μείου γράφει:

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΥ

ΕΝΤΑΤΙΚΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ

του κ. Γ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Συνκαλλιέργεια. Συνεισφέρει η σπορά διαφόρων φυτών υπό τα έλαιόδετρα.

Εξ αυτών τα σιτηρά πρέπει να αποκλεισθούν εντέλως, διότι όπως και αν έχη το πράγμα, η βλάβη που θα προεξήσουν στις έλιες, είναι πολύ μεγαλύτερη από την αξίαν των ίδιων τους παραγωγών.

Η βλάβη αυτή προέρχεται από την απορρόφηση μεγάλης ποσότητας ύγρασίας μέχρι του σημείου που, από την μεγάλη κατανάλωση θρεπτικών στοιχείων του εδάφους, από το ότι ο αγρός μετά από καλλιέργεια σιτηρών μένει πολύ σκληρός και πατιμένος, και τέλος από το ότι και αυτή άκμή η καλλιέργεια μετά το θέρμα άναγκαζέ φοβερή θερμότητα επί των χαμηλότερων κλάδων των δένδρων κατά τις μεγάλες ζέστες του καλοκαιριού.

Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο και με τον βίκο και τα άλλα ψυχανθή. Αυτά θερίζονται πολύ γρηγορώτερα, απορροφούν πολύ λιγώτερη ύγρασία, αφήνουν έδαφος σχετικά άφρατο και δεν έχουν λευκό χρώμα ώστε ν' αντανακλούν θερμότητα. Τέλος εξοδεύουν μέν εκ των θρεπτικών στοιχείων Φωσφόρον και Κάλκι, αλλά έμπλουτίζουν με άζωτον το έδαφος είναι και το σπουδαιότερον δια την περιφέρειαν μας.

Διπανάσι. Η χρησιμοποίησις της φυσικής κόπρου είναι, χωρίς άμφισβησία άριστή, δεν μπορεί όμως να γίνεται σε μεγάλη κλίμακα λόγω των μικρών ποσοτήτων αυτής.

Η εφαρμογή της χημικής λιπάσεως δίδει επίσης λαμπρά αποτελέσματα τα οποία ήδη παρέδωκαν οί έλαιοκαλλιεργηταί μας. Έπιβάλλεται να δίδονται εις τα δένδρα όλα τα άναγκαία συστατικά, το Άζωτο, ο Φωσφόρος και το Κάλκι.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

Εξ τούτων γεωγραφικών χάρτας και σήμερα άκόμη διατηρούνται πολλά όνοματά παρ' αυτού εις διάφορα σημεία του μεγάλου αυτού κόλπου Carpentaria και εις διάφορους ποταμούς.

Αυτός άνεκάλυψε και την νοτιώσ της Αυστραλίας κειμένην νήσον Tasmania, την φέρουσαν και το όνομά του. Ο ίδιος την είχε ονομάσει Van Diemens Land. Μετανομάσθη κατόπιν προς τιμήν του. Ο ίδιος άνεκάλυψεν επίσης και την νοτίον νήσον της Νέας Ζηλανδίας.

Εν τούτοις, παρ' ιστορικών των ώς υποστηρίζεται ή θεωρία ότι ή Terra Australis είχε έπιστημονική και άνακαλυφτική το πρώτον υπό των Πορτογάλων μεταξύ 1511 - 1529, πέντως έπωδήγησε περί του 1542. Άλλά λόγω του φόβου άναγωνισμού μεταξύ Ι-

Αι ποσότητες εξ αυτών που χρειάζονται δια δένδρα μεγάλης ανάπτυξεως είναι 2 όκ. θεικής άμμωνίας (άζωτο) 2 ύπερφωσφορικό 0-11-0 και 1 Κάλκι.

Σε περίπτωση χρησιμοποίησεως της Φωσφορικής άμμωνίας θα δίδωμε δυομιού όκάδες εξ αυτής (άντι 2 όκ. θ. άμμωνίας και 2 ύπερφωσφορικού) και την αυτήν ποσότητα Κάλκιου.

Σε δένδρα ίασημελημένα και κίτρινα από έγκαταλειψη και άκαλλιέργεια, μπορούμε να χρησιμοποιήσωμε μόνη την Άμμωνία σήην άρχή έως ότου συνέλθουσι και άποκήσουσι νέο φύλλωμα και βαθυπράσινο χρώμα, και από το δεύτερο έτος ν' άρχίσωμε πλέον την έφαρμογή πλήρους λιπάσεως δια την έπιτυχίαν μεγάλων αποδόσεων.

Συμμερί οικονομικής ή έντατικής καλλιέργειας. Η παροχή περισσότερων όπως συνιστούμεν περιποίησεων εις την έλξη αύξάνει βέβαια την απόδοση αυτής. Είναι όμως τόσο ή αύξηση ώστε να καλύπτει τις περισσότερες δαπάνες που έξυπακούουν οί πολλές περιποιήσεις;

Την άπάντησιν δίνουν άρμόδιες έπιτροπές που διαπιστώνουν τά σχετικά αποτελέσματα σ' όσες περιπτώσεις ή ύπηρεσία μας έφαρμόζει με συνεργασία φιλοπροσόδων γεωργών ύποδειγματικώς την έντατική καλλιέργεια υπό μορφήν άποδεικτικών άγρών καλλιέργειας της έλίας, έλαιονησίδων κ. λ. π.

Μεταφέρωμε εδώ απόσπασμα πρακτικών συγκριτικών αποτελεσμάτων της Έπιτροπής Λειβαδείου άποτελεσθείσης εκτός του ύποφαινομένου γεωπόνου, από το δάσκαλο του χωριού, τον Πρόεδρο της Κοινότητος, τον Πρόδρο του Συνεταιρισμού και ένα άκόμη γεωργό. Άφορρά το έτος 1952. Διαβάστε λοιπόν:

(Συνεχίζεται)

Οι σπλιετοφορεμένες Τσιριγωτοπούλες που λάβαν μέρος στο χορό των «Μακρυκυθήρων» στο «Άκροπόλ» σε λαϊκούς χορούς μας, ή έπιτυχία των οποίων έπέσειρε τον θαυμασμό και τά θερμά συγχρητήρια της Α.Β.Υ. της Μιριγκήπιασης

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ «ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΩΝ»

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

λου, Φιλίτσα Κορωναίου και Νότα Δημητροκάλη.

Εκ των ανθρώπων της άνωτάτης Άθηναϊκής κοινωνίας παρέστησαν οί: Η Μεγάλη Κυρία της Άύλης, δ. κ. Τριούπη, ο ναύαρχος και ή κ. Βανδώρου ο ύπουργός της Παιδείας κ. Άλ. Γεροκωστόπουλος, ο ύπουργός του Έμπορίου και ή κ. Μ. Μακκά, ο ναύαρχος Κ. Άλεξανδρής, δ. κ. και ή κ. Χ. Σολομωνίδη, ο πρέσβης κ. Αέλης, δ. κ. και ή κ. Σταυροπούλου, δ. κ. Πέτρος Μαρκάκης, δ. κ. και ή κ. Στρατή Μυριβήλη, δ. Άγας Θέρος, δ. κ. Τάσος Παππάς δ. κ. και ή κ. Ι. Π. Κουισοχώρα, ή κ. Δανάη Κωστοπούλου, ή κ. Άρκαδιού ο καθηγητής και ή κ. Κατακουζίνου, δ. κ. και ή κ. Θ. Συναδινού, δ. κ. και ή κ. Βρανοπούλου, ή κ. Νίνα Άραβαντινού, δ. κ. και ή κ. Α. Ποταμιάνου, δ. κ. και ή κ. Νταή ή κ. Ν. Γεωργιολού, ή κ. Μελέγκοβιτς, ή κ. Α. Παλαιολόγου, δ. κ. και ή κ. Α. Γκαζέτα, ο καθηγητής κ. Π. Χριστοδολόπουλος ο καθηγητής και ή κ. Κουρέτα, ο καθηγητής και ή κ. Πετροχείλου ο Γενικός Πρόεδρος της Έλλάδος κ. Γαλιάνης, δ. κ. και ή κ. Σπυροπούλου, ή κ. Πόπη Ρηγοπούλου, δ. κ. και ή κ. Χόρς, δ. κ. Νίκος Οικονόμος ο καθηγητής και ή κ. Ι. Καποδίστρια, ο στρατηγός και ή κ. Γερογιάννη, ή κ. Ελένη ψημένου, δ. κ. και ή κ. Α. Νταή, δ. κ. και ή κ. Μ. Καραγιάννη δ. κ. και ή κ. Μούγιου, δ. κ. Ορέστης Λάσκος, ή κ. Α. Τσοκοπούλου, ή κ. Στάθη, ή κ. Βουτυρά, ή κ. Καλλιγιάννη, ο γλύπτης Νικόλας ή κ. Άννα Μποντιόλι, ή κ. Άννα Πολυχρονιάδου, ή κ. Νίκη Οικονόμου, ή κ. Άγαθή Κουβαρι-

τάκη, δ. κ. και ή κ. Πετραλιά, δ. κ. και ή κ. Προποντογαίου, ή κ. Μ. Μελά, οί δίδες: Δάφνη Κωστοπούλου, Άννα Όρφανουδάκη, Άθηνά Καποδίστρια, Νένα Καραγιάννη, Καλίτσα Όρφανουδάκη Ρέα Στρούμπου, Μαίρη, Οικονόμου, Άδγη Χριστοδουλοπούλου, Λύττα Βαρουτσή, Χρύσα Λορεντζιάδου και οί κ. Άγαμέμνων Κουτσόγιωργας Ι. Λαμπρινίδης, Δημήτρης Τσάτσος, Θεμιστοκλής Σαββας—Στέφης, Κ. Παλαιολόγος Ρικάκης—δ. κ. και ή κ. Ι. Μαυρέτα, ή τελευταία ήτο και ή τυχερή της βραδυάς με το κέρδος της του λαχνού του ταξιδιού μετ' έπιστροφής εις Βενετίαν.

Οί σκοποί του Συνδέσμου, αυτή τη βραδυά του «πρώτου» χορού δια τά Μακρυκύθηρα ζήτην άνοιξη θα έπακολούθησιν και δεύτερος γιά τον ίδιο σκοπό) επέτυχαν πλήρως προς μεγάλην τιμήν και ώφέλειαν των Κυθήρων. Και θα ήταν μεγάλη παράλειψις αν δεν άναφέραμεν εδώ ότι ή μεγαλειώδης και άξέχαστη αυτή έπιτυχία οφείλεται βεβαίως εις την εκλεκτήν σύνθεσιν της άναγγελθείσης οργανωτικής Έπιτροπής ως και εις τον Γεν. Γραμματέα του Συνδέσμου κ. Π. Μαράκην αλλά και κατά κύριον λόγον εις τάς κυρίες Βουτυρά και Α. Κουτσόγρη, του ποιητού ή οποία μās κατέπληξε και μās σκλάβωσε με την έξηξή δόλωσιν της—Με τά «ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΑ» έγώ πλέον αισθάνομαι Κυθηρία.

Την ευχαριστούμε διπλά και της ύποσχόμεθα όταν έρθη στά Κύθηρα να της αποδεξώμεν ότι και ήμεις αισθανόμεθα γιά κείνην και γιά όλους τους ΜΑΚΡΥΚΥΘΗΡΙΟΥΣ ίδια όπως τότε νόημα των ώραίων λόγων της. Φ. Π.

ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΙΕΡΑ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ

Με λύπην άντελήφθημεν ότι πολλοί άποτυχόντες κοινοτικοί, συνεχώς ύρίστανται βολάς ειρωνείας και χλεύης άποκλειστικώς και μόνον δια το γεγονός της άποτυχίας των.

Ευνηθήσαμε άτυχώς να ρανταζόμεθα την ψήφον ως άλάθητον γνώμονα των άτομικών άξιών, ενώ άποβλέπει μόνον εις την κανόντη προς αίρετον δημόσιον λειτουργήμα και όχι εις άξίαν κατ' άδέκαστον κρίσιν, ως πιστοποιήμεν εκ της κοινής γνώμης και δια τον έαυτον μας άκόμη, άτοχυρευτική κατά μέγα μέρος. Ούτω θεωρούντες τρωθέντες τον έγωισμόν του άποτυχόντος, άποκαλύπτομεν τον ίδιον μας έγωισμόν, μεταθέτοντες άδορηγώς τά συναισθήματά μας εις άλλους και παρανοούντες την ύψηλήν άποστολήν της άρχαιότητας. Άς άνατρέξωμεν εις τον δίκαιον Άριστέδην της άρχαϊότητος κατά πόσον ή εκλογική του άποτυχία, υπεβίβασε το ψυχικόν μεγαλείον αυτού; Άς εκτιμήσωμεν την άφρογον συμπεριφοράν των κατοίκων των πολιτουμενων χωρών, γύρω από τά εκλογικά των ζητήματα. Άς άναμετρήσωμεν την ευγένειαν του γνησίον άθλητισμού και ως έπιμένωμεν εις την πυγμαχίαν. Οί άντίπαλοι, μετά το δραματικόν άλληλογρονθοκόπημα, συγχαίρουν ειλικρινώς άλλήλους, άδελφωμένοι. Έξ αντιθέτου ήμεις μεταφορικώς συγκρινόμεθα προς τους κατοίκους δύο άπομακρυ-

σμένων Έλληνικών χωρίων, εις τά οποία όταν έκαμεν την εμφάνισιν του κατά πρώτην φοράν το ποδόσφαιρο και μετά την πρώτην συνάντησιν των ομάδων των, ενώ το αποτέλεσμα ήτο 0=0, το μετέτρεψαν με φανατισμόν εις 5=3, ύπολογίσαντες πόσοι άθληταί εξ έκάστης ομάδος έτέθησαν εκτός μάχης δια λακτισμάτων και γρόνθων. Τιοιούτου είδους ψυχολογία, είναι ύπόλειμμα του μεσαιώνος και παρεμποδίζει την πρόοδον, καλλιέργουσα τον διαταγμόν προς άνάμειν εις την δημοσίαν ζωήν. Άλλοίμονον εάν ήσαν περισσότερον άξιεπαίνοι όσοι από ταπεινόν ύπολογισμόν ή δίδην από έξυπνάδαν άποφεύγουν έπιμελώς πᾶσαν συμμετοχήν εις τά κοινοτικά των συμβούλια. Καί δυστυχώς τούτο συμβαίνει πολ- λάκις, με άποτέλεσμα τον σχηματισμόν συμβουλίων από άκατάλληλα πρόσωπα.

Οφείλομεν καλώς να γνωρίζομεν ότι ή συμμετοχή εις την κανονικήν διοίκησιν εκ της οποίας έξαρτάνται ζωτικά συμφέροντα του λαού είναι ύποχρέωσις ιερά και δια τούτο πάντες οί ύποψήφιοι πρέπει να άπολαμβάνουν της γενικής εκτιμήσεως άνεαρτήτως εκλογικού αποτελέσματος δια την θαρραλέαν προθυμίαν των. Όπως έργασθόν ύπερ του συνόλου, άκόμη και αν παρουσιασθόν ώρισμένα μειονεκτήματα, έφ' όσον έπιτελούν ως δύνανται ύψηλήν κοινωνικήν των άποστολήν.

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Υπάρχουν αυτήν την στιγμήν «έν άναπτύξει» δύο μεγάλοι μά- χαι ήθικης και ζωτικής δια τά Κύθηρα σημασίας. Η μάχη δια την άποπεράτωσιν των «Έργων» και ή μάχη δια την τουριστικήν άξιοποίησιν του τόπου, όχι πολύ δαπανηρά αυτή αλλά τεραστίως ύλικής άποδόσεως. Εις άμφοτέρας τάς «έν άναπτύξει» ταύτας μάχας οί τυχόν «λιποτάκται ή βραδυπορούντες» δεν θα είναι Κυθηριοί. Δεν θα είναι Κυθηριοί. Θα είναι «προδότες» όπως όρθως, εις την προχθεσινήν έκκλησίον των, όνόμασεν ο Πανοσιολογιώτατος κ. Γαβριήλ Καλοκαιρινός. «Άλλά τοιούτοι Κυθηριοί δεν ύπάρχουν».

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Εις ήλικίαν 86 έτών άπεβίωσεν και εκηδεύθη εις Άθήνας ή Μαρίτσα Θ. Μελιττά μήτηρ του γνωστού έπιχειρηματίου της «Φλορίνας» κ. Νικολάου Μελιττά. Η μεταστάσα ήτο ύπόδειγμα καλσύνης, εύπροσηγορίας και χρηστό-

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΡ. ΑΡΩΝΗΣ

Πολιτικός Μηχανικός
Ε.Μ.Π.

Μελέται, έπιθέσεις, έκτελέσεις
Μεμελάου 67—Καλλιθέα
Τηλέφ. 968 833

Ευλουργείον
ΚΟΣΜΑ Π. ΚΡΗΤΙΚΟΥ
Άρωνιάδικα

Έπιπλα, κουφώματα, σάγματα
Όλοι αι έργασια με έκπτώσεις
Εύκολία πληρωμής

ΧΑΡΑΛ. Σ. ΦΑΤΣΕΑΣ
Βαφέια—Καθαριστήρια
Ψιλικά
Στάσις Νησάκι—Ηλιούπολις

ΕΥΑΓΓ. ΜΠΑΡΤΣΙΩΚΑΣ
Έμποροράπτης
Κατακουζηνού 11
Τηλ. 33.057 — Άθήναι

ΠΑΝΑΓ. Γ. ΚΥΠΡΙΟΣ
Λογιστικά—Φορολογικά
Λυκούργου 91 — Καλλιθέα
Τηλ. 96-360
Τηλ. Άθηνών : 36-705

ΦΩΤΟ — ΒΛΑΝΘΗ
Τσαμαδού 44
Τηλ. 41-025 — Περαιεύς
Καφεενείο «Τά Κύθηρα»
ΑΝΑΣΤ. Δ. ΚΟΜΝΗΝΟΥ
Νοταρά 109 — Περαιεύς

ητος μηδέποτε ώχλήσασα λόγω ή έργω συνάνθρωπόν τινα, τούναντιον δε άπάσας τάς ώρας των ήμερών της ήνάλων αποκλειστικώς προς βοήθειαν των. Δι' δ και το θαίβερόν άγγελμα του θανάτου της κατέβησε πάντας τούς συμπολίτας.

Ο Κυθηραϊκός Τύπος συνδεδεμένος δια στενωπάτης συγγενείας μετά της μεταστάσης βαθύτατα συγκινημένος εκφράζει τά θερμότατα συλλυπητήρια του προς τά άπαρηγόρητα τέκνα της.

«Κ. Τ.»

Τά ευθυνότερα και στερεώτερα ύποδήματα
εις το Κατάστημα

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΕΜΜ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ

εις Λειβάδι

Τάς Κυριακάς εις Ποταμόν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΑΝΕΛΗΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΑΠΤΗΣ

Ποταμός — Κυθήρων

Μεγάλοι εύκολοί πληρωμής

Κοστούμια, παλτά άνδρικά, παιδικά, Γυναικεία ταγιέρ

Πλουσία συλλογή ύφασμάτων—ύποκόμια, τραγιάσκες

Τιμαί άσυναγώνιστοι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

Η κ. Μαριγή Ι. Βάρδα το γένος Θεοδ. Ν. Ποτήρη εκ Μυλοποτάμου, έτεκεν άρρεν εις Αυστραλίαν. Εύχόμεθα να ζήση.

Άνδρέας Ποτήρης, Η κ. Ματούλα σύζυγος Θεοδωρου Άρχοντούλη έτεκεν άρρεν εις Άθήνας. Θερμά συγχρητήρια.

Κυθηραϊκός Τύπος Η κ. Μαρίκα σύζυγος Γεωργίου Καλαϊτζάκη, έτεκεν άρρεν εις Κορυδαλλον Πειραιώς. Θερμά συγχρητήρια.

Ειρήνη Ι. Τριφύλλη.

Βαπτίσεις

ΕΙΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Ο κ. Έμμ. Κομηνός, έβάπτισεν εις Μπρίσμαν το άγοράκι του κ. Δ. Μιχαλάκη, όνομάσας αυτό Νικόλαον.

Ο κ. Χαρ. Κορώνης, το άγοράκι του κ. Εύαγγ. Ζαντιώτη εν Σίδνεϋ, όνομάσας αυτό, Χαράλαμνον.

Η δνίς Μ. Φυρού, το άγοράκι του κ. Γ. Λεβαντή εν Σίδνεϋ, όνομάσας αυτό Άναστάσιον.

Η κ. Μαρ. Ταμβάκη, το κοριτσάκι του κ. Α. Διαμαντήρα εν Σίδνεϋ, όνομάσας αυτό Άριστέον.

Η κ. Βάσω Σουρή, το κοριτσάκι του κ. Άντ. Καλοκαιρινού εις Τέονοβιλ, όνομάσας αυτό Μαρίαν.

ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Η κ. Ειρήνη Μ. Σαμίου, έβάπτισε το άγοράκι του κ. Παν. Σκλάβου εις Μητάτα, όνομάσας αυτό Φίλιππον.

Η δνίς Έλενίτσα Νοταρά εκ Φριλιγγιανικών, έβάπτισεν εις Μυλοποτάμον το κοριτσάκι του κ. Βασ. Θ. Ποτήρη όνομάσας αυτό Θεανώ, Εύχόμεθα να ζήση.

Α. Ποτήρης.

Ο κ. Νικ. Κ. Καρύδης, έβάπτισε το κοριτσάκι του κ. Νικ. Έμμ. Ποτήρη όνομάσας αυτό Κυράνην. Εύχόμεθα να ζήση.

Α. Ποτήρης.

Αρραβώνες

Δημ. Ζαντιώτης, Μαρία Κομνηνού, ήραβωνίσθησαν εις Ρόους Μπεί Αυστραλίας.

Κοσμάς Παν. Νοταράς, Έλένη Παν. Φριλίγγου, ήραβωνίσθησαν εις Φριλιγγιάνικα. Ενθέρμως εύχόμεθα ταχείαν την στέφιν.

Ι.Α.Τ.

Δημ. Σπ. Βλάχος, Έλένη Τσοδούλου, ήραβωνίσθησαν εις Πειραιά, εν μέσω πλήθους συγγενών και φίλων. Κατά την διάρκειαν της συγκεντρώσεως ο κ. Μιχαήλ Λεοντάκος έξεφώνησε συγκινητικόν λόγον, δια το εύτυχές γεγονός. Έκ βάθους ψυχής εύχόμεθα ταχείαν την στέφιν και μέλλον λαμπρόν.

Παναγιωτίτσα Δ. Σοφίου

Ο κ. Έμμ. Τζαν. Μεγαλοοικονόμος και ή δνίς Αικατερίνη Στεφ. Σαμίου άμφοτέροι εκ Ποταμού, έτέλεσαν τούς γάμους αυτών. Όλοφύχως εύχόμεθα βίον άνέφελον.

Ειρήνη Ι. Τριφύλλη.

Δημήτριος Κορωναίος, Κοδία Διακοπούλου, ένυμφεύθησαν εν Σίδνεϋ Αυστραλίας. Παράνυμφος παρέστη ο κ. Νικόλαος Ρόζος.

Έγκαρδώς εύχόμεθα βίον εύτυχ.

Οικογένεια Π. Τζωρτζοπούλου.

Δημ. Κασσιμάτης Μαρία Μεγαλοοικονόμου, ένυμφεύθησαν εν Σίδνεϋ Αυστραλίας. Παράνυμφος παρέστη ο κ. Π. Α. Μαυρομάτης.

Ι. Κακομανάλης Κατίνα Καλιγέρη, ένυμφεύθησαν εν Σίδνεϋ Αυστραλίας. Παράνυμφος παρέστη ή κ. Μαρία Τσαούση.

Δημ. Φαρδούλης, Σοφία Έγγλέ-

ζου εκ κάτω Παναγιάς Μικράς Άσίας, ένυμφεύθησαν εις Μπρίσμαν Αυστραλίας. Παράνυμφος παρέστη, ο κ. Δημ. Κουκούλης.

Νικόλαος Δημ. Σοφίος Πόπη Χλέντζο, ένυμφεύθησαν εις Μπρίσμαν Αυστραλίας. Παράνυμφος παρέστη ο κ. Θ. Πατρίκιος. Θερμά συγχρητήρια.

Ι.Α.Τ. Νικ. Χονδρουδάκης εκ Κρήνης Μικράς Άσίας, Άνθη Λεονταράκη, ένυμφεύθησαν εις Ραϊβένο Αυστραλίας. Παράνυμφος παρέστη ο κ. Γ. Πετρόχειλος.

Βασίλειος Κωνστ. Άρσενάκης εκ Καβάλλας, Άννα Π. Βαρυπάτη, ένυμφεύθησαν εις Χώραν. Θερμά συγχρητήρια.

Λίτσα Ι. Τριφύλλη

Θάνατοι

Άπεβίωσεν και εκηδεύθη εις Άθήνας ο γνωστός δικηγόρος και τέως Υπουργός Δευκαλύων Ρεδιάδης.

Πρός τούς οικίους του ο «Κ.Τ.» εκφράζει τά θερμά του συλλυπητήρια.

Άπεβίωσεν εις Τέονοβιλ Αυστραλίας, ή Γρηγορία Έ Βενερά.

Άπεβίωσεν εις Ποταμόν ή Μαρία Π. Ταμβάκη, έτών 32. Ο θάνατος της άτυχούς κόρης έπελθών κατόπιν μακροχρονίου μαρτυρικής άσθενείας, έπέφερεν μεγάλην, λύπην, εις όλόκληρον την κοινωνίαν του ποταμού. Τούς συγγενείς αυτής, θερμώς συλλυπούμεθα.

Ι.Α.Τ. Άπεβίωσεν εις Τσικαλάρια ή Βασιλική Γεωρ. Κασσιμάτη έτών 82 μήτηρ του γνωστού έμπόρου κ. Θεοδ. Κασσιμάτη. Θερμώς συλλυπούμεθα.

Ι.Α.Τ. Άπεβίωσεν εις Μητάτα ή Μαρία σός, Άντ. Πρινέας, έτών 78. Τήν εκφράζον παρηκολούθησε το κοινοτικόν συμβούλιον, πάντες οί

Εις Νέον Ήράκλειον Αττικής άπεβίωσεν ή Μαρία Π. Άρώνη το γένος Κασσιμάτη.

Μεστή ή ζωή της από κοινωνικήν δράσιν και δι' ότε εύρίσκετο εις Αυστραλίαν, διατελέσασα και μέλος του Πανελληνίου Συλλόγου Έλληνίδων ήτο εν από τά πλέον εκλεκτά μέλη της Έλληνικής παροικίας.

Εις τον εκλεκτόν Κυθήριον σύζυγον της κ. Π. Άρώνην ως και τούς λοιπούς συγγενείς ο «Κ.Τ.» άπευθύνει θερμότατα συλλυπητήρια

